

BEN DE YAZARIM

(OKUMA METNİ-7)

YASTIKLARIN SAVAŞI

Sabah erkenden kalkıp koşarak lavaboya gittim ve elimi yüzümü yıkayıp kardeşlerimi uyandırmak için odamıza döndüm. 'Heyyy, uyanın artık! Bugün büyük gün.' dedim. Kardeşlerim heyecanlı ve biraz da asık suratlarıyla gözlerini ovuşturarak uyandılar. 'Ne oldu Aybüke abla, neden bizi uyandırdın? Biraz daha uyusaydık.' dediler. 'Bırakın uyumayı, elinizi yüzünüzü yıkayıp salona gelin.' dedim. Bana biraz kızsalar da ellerini yüzlerini yıkayıp salona geldiler. Aslında akşamdan konuşmuştuk ama nedense hatırlayamadılar. Ben ipucu verdim ve 'Aaaa, eveet, biz tamamen unutmuşuz.' dediler.

O esnada mutfaktan çok güzel kokular geliyordu. Annem her zamanki gibi bizden önce uyanmış o enfes Pazar kahvaltısını hazırlıyordu. Bizim uyan-
dığımızı anlamamıştı galiba. Ya da anlamıştı fakat bize belli etmiyordu. Biz aramızda konuşmaya başladık. Öncelik-
le o gün için plân yaptık. Plânımıza göre

önce kahvaltımızı yapacaktık. Kahvaltıda fikrimizi ailemizle paylaşarak onlardan izin alacaktık. Daha sonra da alt katımızda oturan kuzenlerimizi çağıracaktık. Ne yapacağımızı çok merak ettiniz değil mi? Peki söylüyorum. Yastık savaşı yapacaktık. Biz üç kardeşiz. Ne kadar kalabalık olursak yastık savaşımız o kadar çok eğlenceli oluyordu. Bu nedenle kuzenlerimiz de geldiğinde daha kalabalık olacaktık.

Annem sofraya hazırlığı için salona geldi ve bizi görünce 'Ooo, günaydın yavrularım. Uyandınız mı?' dedi. Hep bir ağızdan 'Günaydın anneciğim, evet uyandık.' dedik.

Annem sofrayı hazırlayıp babamı uyandırdı. Kısa süre sonra ailecek kahvaltıya oturduk. Kahvaltı esnasında plânımızı anlatıp izin istedik. Tabii ki onlar da bizi kırmadılar ve izin verdiler.

Kahvaltıdan sonra kuzenlerimizi çağırdık. Annem ve teyzem iki evdeki

bütün yumuşak yastıkları odamıza topladılar. Ve o sabırsızlıkla beklediğimiz vakit gelmişti. Artık yastık savaşına hazırдық. Yastıkları alıp birbirimize karşı 'Allah Allah' diyerek savaşı başlattık. Bu arada hepimiz çok kibardık ve birbirimize zarar gelmesin diye dikkatle oynuyorduk. Yastıklar bile bu halimize şaşırmişti. Çünkü birbirimize vurmaktan çok yastıkları birbirine vuruyorduk. Sanki bu savaş bizim değil. YASTIKLARIN SAVAŞI idi.

O gün çok eğlenmiştik. Kaç saat oyun oynadığımızı hatırlamıyorum. Saatin nasıl geçtiğini de anlayamadık. Oyun bittiğinde hepimiz yorgun düşmüştük. Ancak çok eğlendiğimiz için yorulduğumuzu hiç anlamadık. Daha sonra annem gelip bize banyo yaptırdı ve elbiselerimizi değiştirdi. O Pazar günümüz çok heyecanlı ve eğlenceli bir şekilde geçmişti. Bir sonraki Pazar gününü iple çekiyorum. Çünkü bende

plânlar bitmez. Bir sonraki Pazar için de daha güzel ve daha eğlenceli bir oyun hazırlamıştım bile. Ama şimdilik o bende bir sır. Bekleyip görelim bakalım. Belki bir sonraki hikâyemde yazarım sizlere...

Aybüke Naimenur TOPUZ
Neyyir Turhan İlkokulu 3-E Sınıfı
Esenler/İSTANBUL

SORULAR

1-Aybüke kardeşlerinden ellerini yüzlerini yıkayıp nereye gelmelerini istemiş?

.....

2-O esnada anneleri mutfakta ne yapıyorlarmış?

.....

3-Aybüke ve kardeşleri o gün için ne yapmayı plânlamışlar?

.....

4-Aybüke'nin kuzenleri nerede oturuyormuş?

.....

5-Aybükeler niçin kalabalık olmak istiyorlarmış?

.....

6-Aybükeler oyun oynarken birbirlerine nasıl davranmışlar?

.....